

РЕШЕНИЕ

№ 1471

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Ива Ат. Иванова
като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело №
20221100901433 по описа за 2022 година

Предявени са субективно съединени искове с правно основание чл. 127 от ТЗ във
връзка с чл. 125, ал. 3 от ТЗ.

Ищците Й. С. Т., И. К. Г. и Н. К. Б. поддържат, че са наследници по закон на К.Н.Т.,
починал на 24.05.2020г. Сочат, че той имал участие в капитала на ответното дружество –
„С.п.**“ ООД, като притежавал 212 дяла, всеки на стойност 50 лв. или общо 21,2% от целия
капитал. Твърдят, че не желаят да встъпят като съдружници и са предприели действия за
уреждане на имуществените взаимоотношения. Всеки от тримата ищци претендира при
квоти по 1/3 за всеки паричната равностойност на дружествените дялове, притежавани от
наследодателя им съгласно междинен баланс към 31.05.2020г., ведно със законната лихва. С
уточняваща молба от 08.12.2021г. са посочили, че претендират сумата от общо 10 600 лв.
или всеки по 3533 лв., а по депозирана от ищите молба за увеличение на исковите в
съдебно заседание на 24.06.2022г. е допуснато такова и исковите са предявени като частични
за сумата от 120 000 лв. общо, при квоти по 1/3 за всеки, или по 40 000лв. за всяка, от общ
дължим размер, възлизащ на 798 816 лв. В хода на производството поддържат исковите си
претенции чрез процесуалния си представител – адв. К.. Претендира уважаване на исковите
и присъждане на разноси по списък. Подробни съображения излага и в писмена защита от
21.12.2022г.

Ответникът „С.п.**“ ООД е подал писмен отговор от 07.02.2022г., в който сочи, че не
оспорва, че ищите са наследници на починалия бивш съдружник К.Т., но твърди, че до
получаването на исковата молба не било изразено никакво становище от тях за намерението
им да участват или не в дружеството. Оспорват иска само по размер, като сочат, че ако се

претендира номиналната стойност на дяловете нямат възражения. В хода на производството поддържат оспорването чрез процесуалния си представител – адв. З.. Претендира отхвърляне на исковете и присъждане на разноски по списък.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото и се установява от справка в публичния ТР, че К.Н.Т. е бил съдружник в търговското дружество „С.п.**“ ООД, като неговият дял е с левова равностойност 10 600 лв. при общ капитал 50 000 лв. Не се спори и е видно от представеното удостоверение за наследници № И-1307/29.05.2020г., че К.Т. е починал на 24.05.2020г., като оставил като наследници по закон Й. Т., съпруга и две дъщери – ишците И. К. и Н. Б.. На стр. 5 и следващите към исковата молба е представен договора за ответното ООД от 29.06.2014г., видно от който К.Т. има 212 дяла или 21.2% от капитала на дружеството.

Представен е дружествен договор и на дружеството „С.п.“ ООД, в който „С.п.**“ АД е съдружник с 21 033 дяла по десет лева всеки от общия капитал съгласно чл. 8 в размер на 262 910 лв. Съдружник лично е и К.Т., с 1016 дяла по десет лева. На стр.50 е представен съкратен баланс на „С.п.“ ООД към 31.12.2018г.

Пред първоинстанционния съд е изслушано и прието заключение на ССЕ от 16.06.2022г., изготвено от вещото лице В. Д. П.. Експертът е посочил, че е установено от извършената проверка, че дружеството ответник не извършва дейност, има само една банкова сметка, по която има начислени месечни такси. В отговор на задача 2, е изготвил междинен счетоводен баланс на дружество към 31.05.2020г., представен в таблица на стр. 2 - 4 от експертизата. Според заключението единствените активи на ответното дружество към момента са парични средства и дялове в дружество, в което ответникът е мажоритарен собственик, а именно паричните средства по банкова сметка са с балансова стойност 30 хил.лв., а дяловете от капитала на „С.п.“ ООД са 80% от капитала му, като са с номинална стойност 210 330 лв. и балансова стойност от 1 114 000 лв. Според експертизата балансовата стойност е видна от ГФО за 2019г. и 2020г., представени на стр. 5 от експертизата, като според вещото лице балансовата стойност на собствения капитал на „С.п.“ ООД е сравнително константна за трите години с леки изменения, а задълженията му са с изключително малък размер. Вещото лице е изчислило по тези два ГФО, че нетната стойност на активите на другото дружество е 4 716 000 лв. и на стр. 6 и 7 от заключението е представило коригиран счетоводен баланс на ответното дружество. С оглед горното вещото лице посочва, че във вариант 1, съобразно справедливата стойност на активите, дела на наследодателя на ишците възлизат общо на сумата 798 816 лв., тъй като дружеството е със собствен капитал 3768 хил.лв., дългосрочни задължения 978 хил.лв., дългосрочни финансови активи – 4 716 хил.лв. и парични средства – 30 хил.лв., при което пазарната стойност на един дял се изчислява в размер на 3 768 лв. Историческата цена на дяловете на ишците към 31.05.2020г. във втория вариант възлиза на нула лева, тъй като към 31.05.2020г. активите на ответника са общо 240 хил.лв. и тази сума е много по-малка от задълженията му

– 978 хил.лв., т.е. балансът е отрицателен и при този вариант няма сума за изплащане. Пред настоящия състав е изслушано допълнително заключение на ССЕ, депозирано на 14.10.2022г., в което вещото лице В. П. сочи, че размерът на разликата между пасива (без собствения капитал) и актива на дружеството-ответник, посчетоводен баланс към 31.05.2020г., възлиза на 166 хил.лв., като така изведената стойност представлява балансовата стойност на т.нар. „Чисти активи“, като формулата за извеждане на стойността на чистите активи е: стойността на актива, намалена със стойността на пасива, без записан капитал, резерви и финансов резултат. Вещото лице сочи, че в икономическата материя не съществува понятие „действителна стойност“ и не е налице методика, респ. метод за извеждане на такава стойност. Стойностите биват: пазарна; справедлива; балансова; отчетна; синергична; инвестиционна; ликвидационна и др. Според експерта от извършените изчисления се установява, че общата стойност на дяловете на ишците, изведена от балансовата стойност на активите, минус балансовата стойност на пасивите (без записан капитал, резерви и финансов резултат) на ответното дружество, към 31.05.2020г., възлиза на 35 192 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл. 125, ал. 1 т. 1 от Търговския закон участието на съдружника в дружеството се прекратява със смъртта му. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал.3 от ТЗ имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването. С настъпване на събитието смърт за определен съдружник се стига до хипотезата на чл. 125, ал. 3 от ТЗ, като наследниците му придобиват притежание към дружеството за изплащане на равностойността на дяловете. Принципно дяловата вноска се заплаща от съдружника, срещу която той придобива дружествен дял от имуществото на дружеството, размерът на който се определя съобразно дела му в капитала - чл. 127 ТЗ. В този смисъл, под "имуществени последици" съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ, се разбира възможността съдружникът, прекратил участието си /респективно неговите наследници/, да получи част от имуществото на дружеството към момента на прекратяването. Тази част от капитала, наричана равностойност на дружествения дял, съответства на неговия дял по чл. 127 ТЗ, независимо от вида на вноската - парична или непарична и от размера ѝ към момента на възникване на членственото правоотношение на този съдружник. Капиталът на едно търговско дружество изразява стойността на вноските на съдружниците, но има разлика между него и имуществото на дружеството. Капиталът изразява само стойност, докато имуществото наред със стойностния израз, има и веществен състав. При създаването на дружеството капиталът като стойностна величина съвпада със стойностния израз на имуществото на ООД. От започване на стопанската дейност, обаче, тези две стойности започват да се разминават, като капиталът е относително стабилна величина, докато имуществото е динамично и в процеса на икономическа дейност непрекъснато се изменя по вид, съдържание и размер. Понятието дружествен дял е многопластово понятие. На първо място с него се означава съответната на дела в капитала част от чистото имущество на дружеството съгласно чл. 127 от ТЗ. Това е тясното значение на понятието дружествен дял, като при прекратяване на едно дружество дружественият дял се трансформира в ликвидационен дял. На второ място дружественият дял може да се разглежда като синоним на членството в дружеството, т.е. той е равнозначен на членството като съвкупност от права и задължения на съдружниците. Според чл. 129 от ТЗ дружественият дял може да се прехвърля и наследява, следователно той може да се разглежда, като субективно и комплексно имуществено право. На наследствено

правоприемство обаче подлежи само дружествения дял в тесен смисъл на думата, а именно имуществените права на съдружника като израз на участието в имуществото на дружеството като стопанска величина, като прехвърлянето поради смърт на това право на наследниците може да се счете като възникване на право на дял за тези лица. Това което притежават лицата, правоприемници на починалия съдружник, е вземане към дружеството, т.е. право върху част от имуществото на юридическото лице-търговско дружество. Предвид горното наследниците по закон на починал съдружник не стават съдружници в ответното търговско дружество, освен ако не бъдат приети за такива при изразена воля, но независимо от решението на самото дружество как да продължи дейността си – чрез намаляване на капитала, чрез поемане на дяловете от другите съдружници или по друг начин, те са титуляри на имущественото притежание срещу дружеството за заплащане на равностойността на дела на починалия съдружник – техен наследодател. В случая по делото не се спори относно това, че съдружникът К.Н.Т. е починал на 24.05.2020г. и ищите са негови наследници по закон – съпруга и две дъщери, както и че той е бил съдружник в ответното дружество с 21, 2% от капитала, спорен е само размера на следващия се дружествен дял.

По делото е спорен реда, по който следва да се определи дружествения дял и в тази връзка са изготвени няколко варианта от вещото лице по ССЕ. Следва да се отбележи, че по реда на чл. 290 ГПК са постановени решения от ВКС относно начина на уреждане на имуществените последици при прекратяване на участието на съдружник в дружество с ограничена отговорност: Решение № 64/09.06.2009 г. по т.д. № 504/08 г. на ВКС, ТК, II отд., Решение № 224/10.09.2010 г. по т.д. № 765/08 г. на ВКС, ТК, II отд. и Решение № 81/18.07.2011 г. по т.д. № 809/10 г. на ВКС, ТК, I отд. и др., в които се постановява, че при определяне на равностойността на дружествения дял на съдружник при прекратяване на членството му в дружество с ограничена отговорност, в междинния баланс активите и пасивите се отразяват по историческата им цена, която е цена на придобиване, себестойност, справедлива цена или друга цена според приложимите счетоводни стандарти - Решение № 64/09.06.09 г. по т.д. № 504/08 г. на II т.о. и Решение № 87/06.06.2012 г. по т.д. № 468/11 г. на II т.о. В компонентите за формиране на равностойността на дела не се включват записванията в пасива на баланса на собствения капитал и резервите, а изчислението се извършва въз основа на т.нар. чист актив / без собствения капитал, резерви и финансов резултат/ - Решение № 224/10.09.10 г. по т.д. № 765/08 г. на II т.о. Законодателят императивно е определил конкретния момент, към който следва да се изготви счетоводен баланс на дружеството, служещ за база на уреждане на имуществените отношения на съдружника - също и Решение № 120/10.07.2012 г. по т.д. № 781/11 г. на II т.о. Дяловата вноска на съдружника намира счетоводно отражение в пасива на баланса в раздела "Собствен капитал" поради което не се включва в чистия актив и при формиране на равностойността на дружествения дял на съдружника, прекратил участието си. Счетоводният баланс е частен документ, изходящ от ответника и съдържанието му подлежи на оборване с всички доказателствени средства допустими по ГПК, включително и чрез заключение на съдебно-счетоводна експертиза. При определяне на стойността на дружествените активи се използва метода "справедлива цена", чието легално определение се съдържа в ПЗР на Закона за счетоводството, а именно в § 1, 3 - сумата, за която един актив може да бъде заменен или един пасив да бъде погасен при пряка сделка между информирани и желаещи осъществяване на сделката купувач и продавач, т.е. тя е продажна цена, бордова цена или пазарна цена. Законът не допуска изчисляването на размера на дружествения дял да става на база пазарна цена на активите, като това може да стане само в случай на ликвидация на дружеството, когато наличните активи ще бъдат осребрени по тяхната пазарна стойност и освен удовлетворяване на всички кредитори на дружеството, на всеки съдружник ще се изплати съответстващия му се ликвидационен дял, но това се свързва с прекратяване на дружеството /вж. чл. 266 ал. 1 ТЗ/, което не е настоящата хипотеза, тъй като

дружествения дял е различен от ликвидационния такъв, в който смисъл изрично е решение №64/09.06.2009г. на ВКС, II т.о. по т. д. № 504/2008 г. , решение № 87 от 6.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 468/2011 г., II т.о. и мн. др. При определяне на дружествения дял по пазарната му стойност в определени хипотези би могло да се стигне и до намаляване на имущественото покритие на капитала на дружеството, при което последния ще се намали, а това би могло да стане, но по реда предвиден в чл. 149 от ТЗ. Следва да се има предвид, че понятията дружествен дял и ликвидационен дял са различни, както са различни /по размер и начин на определяне/ и имуществените последици на прекратилия участието си в дружеството съдружник и този който е съдружник в прекратено дружество, обявено в ликвидация, макар че и в двата случая при определяне размера на имуществените последици броят на дяловете ще е от значение. Различно е положението и на съдружник който продава /прехвърля/ дружествения си дял – в този случай цената се определя свободно по договаряне и не е необходимо нито изготвяне на междинен баланс, нито определяне на размера на дружествените дялове да става по пазарни цени, а това означава, че в различните хипотези правните и имуществените последици на съдружника не могат да се поставят под един знаменател. Ето защо, когато е изготвен баланс на дружеството и същият не е оспорен от противната страна, в случая ишците, то следва да се вземе предвид отразеното в него относно балансовата стойност на активите. В случая ответното дружество като активи в баланса си има парични средства в размер на 30 хил.лв. и дългосрочни финансови активи, а именно в раздел акции и дялове в предприятия от група, които са с балансова стойност от 1 114 хил.лв. Същевременно дружеството има задължения в размер на 978 хил.лв. Предвид горното и като съобрази горецитираната практика, съдът намира, че собственият капитал на дружеството не следва да участва при формиране на дружествения дял, и следва да се съотнесат активите на дружеството, общо 1144 хил.лв. към неговите задължения 978 хил.лв., при което се получава т.нар. чист актив в размер на разликата от 166 хил. лв., от който делът на починалия съдружник е 21.2% или възлиза общо на сумата от 35192 лв. Съдът намира, че следва да се кредитира именно допълнителното заключение на ССЕ, изслушано пред настоящия съд, като не следва да се отчитат предходните варианти, при които се иска активите на ответното дружество да се оценяват по друг начин, различен от балансовата им стойност. Няма основание да се приеме друга, освен балансовата стойност на активите на ответното дружество, макар същите да са акции в друго търговско предприятие, тъй като законът не предвижда в този случай задължение за съставяне на консолидиран отчет. Както се посочва в решение №80/11.12.2020г. по т.№620/2019г., 2 т.о. на ВКС, стойността на дела на починал съдружник в дружество, притежаващо статута на предприятие - майка, следва да бъде определен въз основа на индивидуалния счетоводен баланс на това дружество към края на месеца, в който е настъпило прекратяване на членството му. В случая основен актив са акциите в друго дружество, но законът не предвижда и от разпоредбата на чл. 125, ал. 3 ТЗ не произтича задължение за съставянето на консолидиран финансов отчет за целите на определяне дела на прекратилия участието си съдружник. Възприетият от законодателя подход е, когато за определени цели се изисква консолидиран счетоводен отчет, част от който е консолидираният счетоводен баланс, това да бъде посочено изрично. В чл. 37а - чл. 37 г. ЗСч /обн. ДВ, бр. 98 от 16.11.2011 г., отм. ДВ, бр. 95 от 08.12.2015 г. / и чл. 32 ЗСч. /обн. ДВ, бр. 95 от 08.12.2015 г. /, както и в националните и международните счетоводни стандарти, са предвидени хипотези, в които дружеството майка не е задължено да съставя консолидиран финансов отчет. Съобразяването на правилата за осчетоводяване на инвестициите в дъщерни предприятия дава основание да се приеме, че в консолидирания счетоводен баланс, част от консолидирания счетоводен отчет, се поставя акцент върху възможността предприятието - майка да упражнява контрол върху оперативната и финансова политика на дъщерните предприятия и се дава справедлива оценка на направената инвестиция, като се взема предвид постигнатият вследствие на нея и осъществявания контрол от предприятието майка финансов резултат, оказващ влияние

върху възвращаемостта на инвестицията. Делът на прекратилия участието си съдружник, определен въз основа на чистата стойност на активите на групата след извършването на консолидация, обаче, би могъл да надвиши чистата стойност на активите на дружеството майка, което единствено е задължено да заплати стойността на дела му. Това би довело до намаляване на имущественото покритие на капитала на дружеството и до неговата свръхзадълженост. Ето защо съдът намира, че следва да бъде възприета стойността на активите, така както са осчетоводени от ответното дружество, а не да се възприема и прави оценка на капитала на дружеството, от което са притежаваните дялове/акции, тъй като не това е целта на разпоредбата на чл. 125 от ТЗ и делът следва да бъде определен по индивидуалния баланс, като извършената от дружеството майка инвестиция в акции или дялове от капитала на дъщерното дружество следва да бъде отчетена съобразно приложимите счетоводни стандарти и класификацията на направената инвестиция с оглед целта, с която е придобита. Предвид горното не следва да се кредитира варианта на основното заключение на изслушаната съдебно-икономическа експертиза, а да се възприеме допълнителното заключение, при което е изчислен чистия актив на база балансовото осчетоводяване на акциите, притежавани от ответното дружество. Именно с оглед горните съображения е неоснователно искането на процесуалния представител на ишците да се възприеме стойността по основното заключение, позовавайки се на това, че ответникът се явява дружество - майка за друго дружество, в което са установени налични активи в размер на близо 5 милиона /в точност 4 716 000 лева/. Няма как без да се пристъпи към ликвидация на другото дружество, да се оценяват активите в дъщерното предприятие, въпреки, че ответникът е негов мажоритарен собственик, но не и единствен такъв. Същевременно не се извърши по делото надлежно оспорване на счетоводния отчет и баланс на ответното дружество, поради което не може да се приеме, че отчетената балансова стойност на неговите активи е различна. Не може да се приеме, че чистото изчисление въз основа на обявени ГФО на дружеството, от което е притежаван капитала, стойности и то не към процесния относим момент -31.05.2020г., а към друг такъв – края на финансовата година - 31.12.2019г. или 31.12.2020г., обуславя стойността на притежаваните от ответника акции. Следва тук да се отбележи, че съгласно константната практика на ВКС, а именно постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 64 от 09.06.2009 г. по т.д. № 504/08 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 100 от 07.02.2013 г. по т.д. № 665/11 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 224 от 10.09.2010 г. по т.д. № 765/08 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 81 от 18.07.2011 г. по т.д. № 809/10 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 87 от 06.06.2012 г. по т.д. № 468/11 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 120 от 10.07.2012 г. по т.д. № 781/11 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 10 от 10.09.2012 г. по т.д. № 502/2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 73 от 17.10.2017 г. по т.д. № 1465/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о. и решение № 71 от 18.12.2017 г. по т.д. № 2899/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о., при определяне на равностойността на дружествения дял на съдружник, прекратил членството си в дружество с ограничена отговорност, в междинния баланс активите и пасивите се отразяват по историческата им цена, която е цена на придобиване, себестойност, справедлива цена или друга цена според приложимите счетоводни стандарти. Съгласно решение № 87 от 06.06.2012 г. по т.д. № 468/2011 г. на ВКС, ТК, II т.о. и решение № 71 от 18.12.2017 г. по т.д. № 2899/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о., при оспорване на съставения от търговеца баланс и установена нередовност на записванията относно балансовата стойност на активите, компрометираща нейната достоверност, равностойността на дружествения дял по чл. 125, ал. 3 ТЗ следва да се определи въз основа на нов коректно съставен баланс, като за целта се използва експертизата на вещи лица, но и както е посочил по-горе съда, не може да се възприеме изчисляване на пазарната цена на активите, тъй като това е при ликвидация, а не при определяне на обезщетението за дружествения дял по реда на чл. 127 от ТЗ. Предвид факта, че в основното заключение вещото лице е определило историческа цена, а именно цената, на която са придобити акциите, че възлиза на сумата от 210 330 лв., а същевременно съобразно номиналната им

стойност капиталът е общо 262 910 лв., от които ответникът притежава 80%, то не може да бъде прието, че отчената балансова стойност на тези активи в размер на 1 114 000 лв. не е справедлива. Няма основание да се възприеме варианта на заключение на експертизата, при който вещото лице, без да се съставя междинен баланс на дружеството „С.п.“ ООД към относимата дата /31.05.2020г./ и въз основа на годишен финансов отчет към 31.12.2019г., а не към процесния период, към който е възможно да има промяна, при просто съпоставяне на активи и пасиви е изчислявало имуществото на дружеството, от капитала на което притежава дялове ответника, тъй като както се посочи по-горе делът на починалия съдружник следва да се определи въз основа на индивидуалния финансов отчет на ответното дружество, а не на консолидиран такъв, и то към датата края на месеца, в който е настъпило прекратяването, в случая – 31.05.2020г. Такъв финансов отчет е предоставен на вещото лице, не е оспорен по надлежния ред, същият отчита активи в горепосочения размер и по правилата за определяне на чистия актив, стойността на дружествения дял на починалия съдружник е 35192 лв. С оглед горното исковата претенция е основателна и доказана общо за сумата от 35192 лв., като следва да бъде отхвърлена за разликата по пълния предявен размер. Съобразно уточнението по молбата от 24.06.2022г., депозирана в съдебно заседание пред СРС, се претендира за всеки от ищите по 1/3 част от сумата, поради което на всеки от тях следва да бъде присъдена сумата от 11 730,67 лв., като исковете бъдат отхвърлени за общо предявения частично размер от 120 000 лв., т.е. по 40 000 лв. от всеки ищец от общ сочен размер от 798 816 лв.

С оглед изхода на спора, разноски се претендират и следват и на двете страни съобразно изхода на спора. По списъка на разноските на ищите са направени такива за държавна такса в размер на 4800 лв., 400 лв. – депозит за вещо лице и е заплатено адвокатско възнаграждение общо 6000 лв., от които 3000 лв. пред СГС, за плащането на която сума е представен на стр.7 договор за правна защита от 16.08.2022г., в който е отразено, че сумата е платена в брой. От ответника се претендират разноски в размер на 2700 лв., от които 300 лв. – депозит за вещо лице и 2400 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, за което е представена фактура №1540 и платежно нареждане от 23.09.2020г. Исковите претенции са уважени са общо 29,33% от търсената сума по предявените частични искове от общо 120 000 лв., поради което на ищите се следват съобразно направените разноски, общо такива в размер на сумата от 3284,59 лв., а на ответника се следват разноски в размер на 1908,18 лв. Не е заявено искане за насрещна компенсация, поради което разноски следва да се присъдят и на двете страни.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „С.п.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. “****” и със съдебен адрес – гр. София, ул. “*****” №**** – адв.С. З., да заплати на Й. С. Т., ЕГН *****, И. К. Г., ЕГН ***** и Н. К. Б., ЕГН *****, трите със съдебен адрес - гр. София, ул. „*****” № **** – адв. В. К., на основание чл. 127 от ТЗ сумата от общо 35192 лв. / тридесет и пет хиляди сто деветдесет и два лева/, по 1/3 на всяка или на всяка от ищите сумата от 11730,67 лв., ведно със законната лихва върху главницата

от датата на исковата молба – 16.02.2021г. до окончателното ѝ изплащане, която сума представлява равностойността на дружествения дял на починалия им наследодател, бивш съдружник К.Н.Т., ЕГН *****, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените частични иски до общия предявен размер от 120 000 лв. / по 40 000 лв. за всяка от ищите/ от общо заявен размер 798 816 лв.

ОСЪЖДА „С.п.***“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул.“**** и със съдебен адрес – гр. София, ул.“****“ №**** – адв.С. З., да заплати на Й. С. Т., ЕГН *****, И. К. Г., ЕГН ***** и Н. К. Б., ЕГН *****, трите със съдебен адрес - гр. София, ул. „****“ № **** – адв. В. К., на основание чл. 78 от ГПК сумата от 3284,59 лв. / три хиляди двеста осемдесет и четири лева и петдесет и девет стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноси по производството.

ОСЪЖДА Й. С. Т., ЕГН *****, И. К. Г., ЕГН ***** и Н. К. Б., ЕГН *****, трите със съдебен адрес - гр. София, ул. „****“ № **** – адв. В. К., да заплатят общо на „С.п.***“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул.“**** и със съдебен адрес – гр. София, ул.“****“ №**** – адв.С. З., сумата от 1908,18 лв. / хиляда деветстотин и осем лева и осемнадесет стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните. Да се връчат преписи от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____